

- 5) Skal bestemmelserne i forsyningspligt-direktivet vedrørende finansiering, navnlig dets artikel 13, stk. 2, sidste punktum, og bestemmelsen i dets bilag IV, fortolkes således, at de har direkte virkning?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet), EFT L 108, s. 51-77, ungarsk specialudgave kapitel 13 bind 29 s. 367-393.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 24. april 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH mod Oliver Heller

(Sag C-144/09)

(2009/C 153/47)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hotel Alpenhof GesmbH

Sagsøgt: Oliver Heller

Præjudicielt spørgsmål

Er det tilstrækkeligt til, at der er tale om en virksomhed, der er »rettet mod« [forbrugerens bopælsmedlemsstat], som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning nr. 44/2001 (¹), at der er adgang til forbrugerens kontraktpartners netsted på internettet?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 24. april 2009 — Land Baden-Württemberg mod Panagiotis Tsakouridis

(Sag C-145/09)

(2009/C 153/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Baden-Württemberg

Sagsøgt: Panagiotis Tsakouridis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed«, i den forstand, hvori det er anvendt i artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF (¹), fortolkes således, at kun uafviselige trusler mod medlemsstatens indre og ydre sikkerhed kan begrunde en udvisning, og at disse kun omfatter statens og dens væsentligste organers eksistens, deres funktionsdygtighed, befolkningens overlevelse samt de ydre forbindelser og nationernes fredelige sameksistens?
- 2) Under hvilke betingelser fortages den særlige beskyttelse mod udvisning efter ti års ophold i værtsmedlemsstaten, som følger af artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38/EF? Skal de omstændigheder, der efter artikel 16, stk. 4, i direktiv 2004/38/EF medfører fortabelse af retten til tidsubegrænset ophold, finde tilsvarende anvendelse i denne forbindelse?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 og spørgsmålet om tilsvarende anvendelse af direktivets artikel 16, stk. 4, besvares bekræftende: Går den særlige beskyttelse mod udvisning tabt alene på grund af den forløbne tid, uafhængigt af de grunde, der er årsag til fraværet?
- 4) Ligeledes såfremt spørgsmål 2 og spørgsmålet om tilsvarende anvendelse af direktivets artikel 16, stk. 4, besvares bekræftende: Bevirker en tvangsmæssig tilbagevenden til værtsmedlemsstaten før udløbet af toårsperioden i forbindelse med en strafforfølgingsforanstaltning, at den særlige beskyttelse mod udvisning opretholdes, selv om der i tilslutning til denne tilbagevenden i første omgang ikke kan gøres brug af de grundlæggende friheder i en længere periode?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77-123 og berigtiget i EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35-48 og EFT L 204 af 4.8.2007, s. 28).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. april 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl mod Stadtwerke Aachen AG

(Sag C-146/09)

(2009/C 153/49)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prof. Dr. Claus Scholl

Sagsøgt: Stadtwerke Aachen AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal tredje tilfælde i artikel 6, stk. 3, tredje led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg⁽¹⁾ fortolkes således, at fortrydelsesretten ikke gælder for aftaler vedrørende fjernsalg af den via ledning leverede strøm og gas?

⁽¹⁾ EFT L 144, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 24. april 2009 — Ronald Seunig mod Maria Hölzel

(Sag C-147/09)

(2009/C 153/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ronald Seunig

Sagsøgt: Maria Hölzel

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Finder artikel 5, nr. 1, litra b), andet led, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ (herefter »Bruxelles I-forordningen«) ligeledes anvendelse med hensyn til en aftale om levering af tjenesteydelser, såfremt tjenesteydelserne ifølge aftalen leveres i flere medlemsstater?

Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende:

Skal bestemmelsen fortolkes således, at

- b) opfyldelsesstedet for den for aftalen karakteristiske forpligtelse skal fastlægges som det sted, hvor leverandøren af tjenesteydelserne har sit hovedaktivitetsområde — henset til tidsforbruget i forbindelse med og betydningen af den pågældende aktivitet
 - c) sagen, såfremt det ikke er muligt at fastslå et hovedaktivitetsområde, for så vidt angår samtlige krav, der gøres gældende i henhold til kontrakten, efter sagsøgerens valg kan anlægges ved hvert af leveringsstederne for tjenesteydelserne inden for Fællesskabet?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Finder artikel 5, nr. 1, litra a), i Bruxelles I-forordningen ligeledes anvendelse med hensyn til en aftale om levering af tjenesteydelser, såfremt tjenesteydelserne ifølge aftalen leveres i flere medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Appel iværksat den 27. april 2009 af Iride SpA og Iride Energia SpA til prøvelse af dom afsagt den 11. februar 2009 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-25/07, Iride SpA og Iride Energia SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Iride SpA og Iride Energia SpA (ved advocati L. Radicati di Brozolo, M. Merola og T. Ubaldi)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves.
- De allerede under sagen i første instans fremsatte påstande tages til følge, subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans til afgørelse i henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge retsinstanter.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har påberåbt sig to appelanbringender til støtte for deres påstande:

Det første anbringende vedrører urigtig retsanvendelse ved anvendelsen af artikel 253 EF, idet den anfægtede beslutning ikke er begrundet. Retten har nemlig foretaget urigtig retsanvendelse, idet den har fundet, at følgende skal opfylde begrundelsespligten i artikel 253 EF hvad angår spørgsmålet, om kravene i artikel 87, stk. 1, EF foreligger i denne sag: i) den blotte konklusion, hvorved Kommissionen erklærede, at den fandt, at den pågældende foranstaltning skulle anses for statsstøtte, ii) Kommissionens mulighed for at anvende beslutningen om at indlede undersøgelsen og en tidligere og anden beslutning for at begrunde den anfægtede retsakt *med henvisning til en anden retsakt*.

Det andet anbringende vedrører Rettens fordrejning af søgsmålsgrundene og urigtige retsanvendelse ved vurderingen af rækkevidden af Deggendorf-dommen med henblik på en vurdering af denne sag. Retten har særligt foretaget følgende:

- i) Retten har fordrejet sagsøgerens søgsmålsgrunde forelagt i første instans ved heraf at udlede søgsmålsgrundenes påståede forvanskning af undersøgelsesproceduren inden for statsstøtte, uden at den imidlertid reelt har klagtjort, hvori denne forvanskning består.
- ii) Retten har undladt at fremhæve Kommissionens fejl i vurderingen af Deggendorf-dommen i forhold til denne sag, som består i ikke at have foretaget en konkret og specifik analyse af den konkurrencefordrejende virkning og fordrejning af samhandlen inden for fællesmarkedet, der følger af den nye støttes kumulering med den tidligere ikke tilbagebetalte støtte.